

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. szeptember 27. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A 3 rb. előnyért, hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette miatt ... vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2019. április 3. napján kihirdetett 42.Kb.39/2019/3. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés tartamát 2 (kettő) év 6 (hat) hónapra, míg a közügyektől eltiltás tartamát 3 (három) évre enyhíti.

A vádlott a szabadságvesztés büntetés fele részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A Magyar Államkincstár Budapest és Pest Megyei Igazgatóságán 3595 kincstár ügyszámon nyilvántartott és kezelt 100 (száz) euró és 80 (nyolcvan) zloty bankjegyekre vagyonek Kobzást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2019. április 3. napján kihirdetett 42.Kb.39/2019/3. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütközö és (3) bekezdés ac) pontja szerint minösülö hivatali vesztegetés elfogadásának büntettében. Ezért - halmazati büntetésül - 3 év 6 hó börtönfokozatú szabadságvesztés büntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra, valamint 50 napi tétel, napi tételenként 1000,- forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett arról, hogy a vádlott szabadságvesztés büntetés 2/3 részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Az eljárás során a vádlottól lefoglalt, a Magyar Államkincstár Budapest és Pest Megyei Igazgatóságán 3595 számon nyilvántartott és kezelt 100 eurót és 80 zlotyt elkobozta, továbbá kötelezte a vádlottat 40.000,- Ft bünygyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévö katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

A vádlott és védöje enyhítésre irányuló fellebbezést jelentettek be.

Utóbb a védő csatolta fellebbezésük írásbeli indokolását.

Ebben elsődlegesen a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztését, másodlagosan a büntetés tartamának enyhítését indítványozta.

Arra hivatkozott, hogy a szolgálati viszonyának megszüntetését követően más büntetőeljárás nem indult a vádlottal szemben, illetve azonnal munkát vállalt. Korábbi házasságából született kiskorú gyermeke után havi 55.000,- Ft tartásdíjat fizet. Emellett jelzálog és személyi kölcsön is terheli, aminek törlesztő részlete havi 61.000,- Ft. Érvelt azzal is, hogy a vádlottnak rövid időn belül gyermeke fog születni jelenlegi élettársi kapcsolatából, végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabása esetén a család rendkívül nehéz helyzetbe kerülne. Nyomatékos enyhítő körülményként hivatkozott a pozitív parancsnoki jellemzésére is, valamint a feltáró jellegű beismerő vallomására. Utalt arra is, hogy nem a vádlott kérte az intézkedés alá vont tehergépkocsi vezetőktől a pénzt, hanem azok ajánlották azt fel, a vádlott pedig elfogadta. Kifejtette továbbá, hogy nem állnak rendelkezésre olyan adatok, melyek alátámasztanák, hogy a hasonló jellegű cselekmények elszaporodtak, így álláspontja szerint ezt súlyosító körülményként értékelni nem lehet.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.394/2019/2. számú átiratában a vádlott és a védő által bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében mind a vádlott javára mind pedig terhére jelentkező bűnösségi körülményeket megvizsgálta. Ezek közül különös nyomatékkal kell a vádlott terhére értékelni, hogy bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként olyan büntetteket valósított meg, amelyek megakadályozására lett volna köteles. Helyesen ismerte fel a bíróság, hogy a büntetési célok csak végrehajtandó szabadságvesztés büntetés kiszabásával érhetők el, így a börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetés mértéke méltányos, alacsonyabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabására -az elsőfokú bíróság által nem értékelt további enyhítő körülmény hiányában- nem látott lehetőséget. Utalt ugyanakkor arra, hogy tévedett az elsőfokú bíróság amikor a vádlottól lefoglalt valuta - vesztegetési összeg - elkobzását rendelte el, vagyonelkobzás intézkedés alkalmazása helyett. Összefoglalva azt indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, a lefoglalt euró és zloty összegre nézve a Btk.74.§ (1) bekezdés a) pontja alapján rendeljen el vagyonelkobzás intézkedést, egyebekben pedig az ítéletet a Be.605.§ (1) bekezdésének megfelelően hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője perbeszédében a fellebbezésének írásbeli indokolásában írtakat fenntartotta. Kiemelte, hogy fellebbezésük elsődlegesen a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítésére és a végrehajtás felfüggesztésére, másodlagosan a kiszabott szabadságvesztés tartamának enyhítésére irányul. Harmadlagosan azt kérte, hogy a végrehajtandó szabadságvesztés büntetésből a vádlott a büntetés fele részének kitöltését követően legyen feltételes szabadságra bocsátható. Érvelt azzal, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala óta a vádlott megházasodott és megszületett második gyermeke. Utalt továbbá arra, hogy a vádlottnak - mint volt rendőrnek- a börtöntűrő képessége kisebb, különösen amennyiben a lakóhelyéhez közeli büntetésvégrehajtási intézetben kellene letöltenie büntetését, hiszen ott fogvatartottak lehetnek olyan személyek is, akikkel szemben esetleg korábban már intézkedett. Hangsúlyozta, hogy a vádlottal szemben újabb büntetőeljárás nem indult, a szolgálati jogviszonyának megszűnését követően azonnal munkába állt, jelenleg is ő a családfenntartó, illetőleg továbbra is tartásdíjfizetési kötelezettség terheli korábbi házasságából született kiskorú gyermeke után. Megismételte, hogy a nyomozó hatósággal együttműködött, bűnösségét elismerte, továbbá olyan mértékben érezte át a tettének súlyát, hogy önként szüntette meg a szolgálati jogviszonyát.

A nyilvános ülésen a vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott védőjéhez és mély megbánást tanúsított. Arra az esetre, ha a szabadságvesztés büntetést le kell töltenie, kifejezte a családjá iránti aggodalmát, valamint amiatti őszinte sajnálatát, hogy szegénybe hozta őket.

A vádlott és védője által bejelentett, a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése alapján bírálta felül. A korlátozott felülbírálat az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét érinti.

A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a.) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. A Be. 580. § (2) bekezdés a.) és b) pontjára figyelemmel a felülbírálat nem terjedt ki a bűnösség megállapításának és a jogi minősítésnek a felülbírálatára sem.

A fellebbviteli bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontja alapján az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbíráta az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nem történt, ilyenre az érdekeltek sem hivatkoztak. Helyesen állapította meg, hogy a bíróság elé állításnak a Be. 723. §-ban rögzített törvényi feltételei fennállnak, tekintettel arra, hogy a vádlottat a cselekmény elkövetésétől számított tizenöt napon belül állította bíróság elé az ügyészség, a bűncselekményre a törvény tízévi szabadságvesztésnél nem súlyosabb büntetést rendel, az ügy megítélése egyszerű, a bizonyítékok rendelkezésre állnak és a terheltet a bűncselekmény elkövetésén tetten érték. A tárgyalás vezetése körében a Be. 728. §-ban írt eljárási szabályokat megtartotta. A Be. 524. § (1) bekezdése alapján helyesen ismerte fel, hogy miután a vádlott a vád tárgyává tett bűncselekményben beismerte a bűnösségét és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint kell eljárni. A vádlott bűnösséget beismerő és a tárgyaláshoz való jogról lemondó nyilatkozatát elfogadó végzés törvényes. Megalapozottan járt el az elsőfokú katonai tanács akkor is, amikor mellőzte a teljes bizonyítási eljárás lefolytatását.

Az elsőfokú bíróság a feljegyzésben írt és szóban előterjesztett vádirati tényállásokkal egyezően az ítélet 2. oldal harmadik bekezdésétől a 3. oldal harmadik bekezdéséig terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Ennek alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és a vádiratban írtakkal egyezően minősítette a vádlott elbírált korrupciós bűncselekményeit.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, az ítélet megalapozottságát nem vizsgálhatta. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ítéleti tényállást a vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változásokra tekintettel csupán kiegészíti azzal, hogy „a vádlott házas családi állapotú, további egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. A ... Kft.-nél csomagkiszállító munkakörben dolgozik, havi nettó jövedelme 130.000,- Ft.”

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés a következők szerint megalapozott.

Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket helytállóan tárta fel, majd rögzítette az ítélet 4. oldal harmadik bekezdéséig. Azokat egymással egybevetve,

összefüggésükben értékelte.

Mindezek alapján nem tévedett akkor sem, amikor a vádlott esetében a Btk. 34. § bekezdése alapján szabadságvesztés büntetést, valamint a Btk. 50. § -a alapján pénzbüntetést szabott ki. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján helyesen állapította meg. A pénzbüntetés napi tételeinek száma arányos a vádlott cselekményeinek tárgyi súlyával, míg egy napi tétel összege a vádlott jövedelmi viszonyaihoz igazodóan, a törvényi minimumban került meghatározásra. Nem tévedett akkor sem, amikor úgy ítélte meg, hogy a korrupciós bűncselekményeket elkövető vádlott méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen.

Ezen túlmenően az állandó ítélkezési és büntetés kiszabási gyakorlatnak megfelelően megalapozottan foglalt állást akként, hogy a vádlott terhére rótt bűncselekmények jellegére, a hasonló jellegű cselekményeknek a katonai tanács ügyforgalmából kiindulva is megállapítható elszaporodottságára, a kettőnél nagyobb számú halmazatra tekintettel a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére nincs kellő indok, az a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérését nem szolgálná. Ugyanakkor bár kétségtelen, hogy a vádlott terhére kell értékelni, hogy bűnüldöző hatóság hivatásos állományú tagjaként olyan korrupciós bűncselekményeket követett el, amelyeknek megakadályozása a szolgálati esküje szerinti kötelessége lett volna. A másodfokú katonai tanács azonban az elsőfokú bíróság által is értékelt enyhítő, valamint a fellebbezésben hivatkozott személyi körülményekre figyelemmel úgy ítélte meg, hogy mind a generális, mind pedig a speciális prevenciók eléréséhez elegendő alacsonyabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása. Ezért a vádlottal szemben kiszabott 3 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés tartamát 2 év 6 hónapra, míg a 4 évi közügyektől eltiltás tartamát ezzel arányosan 3 évre enyhítette. Az enyhítő körülmények nagyobb számára, nyomatékára, és különös tekintettel a vádlott családi körülményeire figyelemmel a másodfokú katonai tanács úgy ítélte meg, hogy indokolt a Btk. 38. § (3) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazása, annak a törvényi feltételei maradéktalanul fennállnak. Ezért akként változtatta meg az elsőfokú ítélet vonatkozó rendelkezését, hogy a vádlott a büntetés fele részének letöltését követően feltételes szabadságra bocsátható.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa osztotta a Fellebbviteli Főügyészség álláspontját, mely szerint tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontja alapján a vádlottól lefoglalt vesztegetési pénz elkobzásáról rendelkezett. A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján ugyanis a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során, vagy azzal összefüggésben szerzett, vagyoneklobzást kell elrendelni. Ezért a másodfokú katonai tanács a vádlottól lefoglalt 100 euró, valamint 80 Zloty összegre nézve az elkobzás helyett a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyoneklobzást rendelt el. Ennek eljárási akadálya nem volt, mert igaz ugyan, hogy az elsőfokú ügyész nem jelentett be a vádlott terhére fellebbezést, azonban a Be. 595. § (5) bekezdése a járulékos döntések körében az elkobzás, illetve a vagyoneklobzás esetén irányadó szabályai alapján e két intézkedés alkalmazását a törvény kiemelte a súlyosítási tilalom alól. Így a másodfokú bíróság ezen intézkedések felől annak ellenére is határozhatott, hogy a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést, tekintettel arra, hogy a vagyoneklobzás kimondásához szükséges adatokat a tényállás tartalmazta.

Előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 42.Kb.39/2019/3. számú ítéletét a Be. 606. § -a alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján- helybenhagyta.

Budapest, 2019. szeptember 27.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk. Dr. Szabó Éva hb. ezredes sk.
előadó bíró bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 42.Kb.39/201963. számú ítélete a rendelkező részben írt változtatással 2019. szeptember 27. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2019. szeptember 27.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke